

Abstrakt

Tato diplomová práce si klade za cíl komplexně analyzovat teorie násilí a nenásilí v díle předních současných politických filosofů – Judith Butler, Giorgia Agambena, Étienna Balibara a Slavoj Žižeka. Práce nejprve nabízí historický exkurz do vývoje konceptu násilí, sledující jeho proměny od klasických teorií po současnost. Následně zkoumá, jak současná politická filosofie obecně nahlíží na koncepty násilí a nenásilí, přičemž identifikuje klíčové trendy a debaty v této oblasti.

Hlavní část práce se zaměřuje na detailní analýzu pojetí násilí u zmíněných myslitelů. U Judith Butler práce zkoumá její koncept nenásilí. Giorgio Agamben je analyzován s důrazem na jeho teorii státního násilí. U Étienna Balibara se práce soustředí na jeho pojetí vztahu mezi násilím a politikou. Slavoj Žižek je zkoumán z hlediska jeho dialektického přístupu k násilí.

Práce dochází k závěru, že současné teorie násilí se výrazně odklánějí od tradičních pojetí, zdůrazňující strukturální a symbolické formy násilí. Zároveň identifikuje rostoucí trend k problematizaci jasného rozlišení mezi násilím a nenásilím, zejména v kontextu globalizace a nových forem konfliktu.

Praktická část práce aplikuje teoretické poznatky na aktuální rusko-ukrajinský konflikt. Prostřednictvím kritické analýzy diskurzu, založené na rozhovoru s Judith Butler a esejích Étienna Balibara a Slavoj Žižeka, práce zkoumá, jak tyto filosofové reagují na invazi v roce 2022. Analýza odhaluje napětí mezi teoretickými postoji filosofů a jejich reakcemi na konkrétní geopolitickou situaci.

Závěrem práce argumentuje, že současné filosofické přístupy k násilí a nenásilí, ačkoli poskytují sofistikované analytické nástroje, často narážejí na limity při aplikaci na reálné konflikty. Práce navrhuje, že budoucí výzkum by se měl zaměřit na překlenutí propasti mezi abstraktní teorií a konkrétní politickou praxí, zejména v kontextu měnící se povahy globálních konfliktů.